

forekommer mig kun at afgive Argumenter for et nyt Lovgivningsarbejde, saaledes at baade i denne og maaffee i flere Henseender Retsbehandlingen i første Instants i de omhandlede Sager bliver gjort til Gjenstand for en Undersøgelse, og at et Lovbud i denne Anledning emanerer. Dersom den erede Minoritet var fremkommen med et Lovforslag i denne Retning, saa vilde, efter hvad der er erklæret i Betænkningen, Udvalgets Majoritet uden Tvivl have sluttet sig dertil. Men vi ere rigtignok af den Formening, at, naar denne Deel af Lovgivningen skulde omformes, skulde det ikke blot være med Hensyn til Spørgsmaalet om Sagførernes Møde, saa skulde den hele Lovgivning om Politiretsbehandlingen i første Instants undergives en gennemgribende Behandling; og vi kunne ikke være enige i, at man skal udrykke et enkelt Punkt af Behandlingen i første Instants og blande det ind i en Lov, hvis hele Gjenstand er Appel til den vedkommende Overinstants og den Behandling, som visse Slags Sager skulle have under en saadan Appel. Det forekommer mig, at, naar der skal blive nogen Holdning i en Lov, maa den have en vis Begrænsning, der maa da være et saadant Baand imellem de forskjellige Bestemmelser, at den ikke opløser sig i et Ugregat af Forskrifter, der kun staae i en meget løs Sammenhæng med hinanden. Nu troer jeg, at Forbindelsespunktet mellem de forskjellige Dele af den Lov, der foreligger, netop er at gennemføre Foranstaltningerne i Henseende til Appellen af visse Slags Sager saaledes, at man koncentrerer denne Appel hos de sædvanlige Overretter, istedetfor at det tidligere var Tilfældet, at, disse Sager deels indankedes for Localovrigheder og deels indankedes umiddelbart for Høiesteret, og jeg troer derimod, at, ligesom Loven aldeles Intet har at gøre med at ordne Retsbehandlingen i første Instants, saaledes gaaer det paa ingen Maade an at optage i denne Lov et enkelt Punkt af Behandlingen i første Instants, navnlig det om Sagførernes Afgang til at møde i de omhandlede Sager. Hvor fuldkomment jeg derfor end samstemmer i de Uttringer, der ere fremsatte om det Udfælgelige i, at der i denne Henseende skeete visse Forandringer, saa maa

jeg, uden videre at forbyde mig i denne hele Undersøgelse, være af den Formening, at det ikke vil være rigtigt at optage en Bestemmelse om det enkelte Punkt, hvormed her er Tale i nærværende Lovforslag. Hvorledes vilde det være muligt, at denne Gjenstand kunde faae en gennemgribende Behandling, saaledes som den foreligger det erede Thing i dette Dieblif? Er der tilstede her nogen grundig Undersøgelse af Politiretsbehandlingen i første Instants, har man fulgt denne Behandling fra dens første Stadium, f. Ex. i de private Politiesager fra Forligsbehandlingen, i de offentlige fra Forhøret, og indtil dens Slutning, har man de Forarbejder, som ere nødvendige for at kunne bygge et Lovgivningsarbejde paa en saadan Grundvold, som bør være tilstede, for at man giver sig ind paa et saadant Arbejde? Det er af min hoitærede Sidemand (Orsted) bemærket, hvorledes Forslaget, saaledes som det foreligger, f. Ex. vilde føre den Synderlighed med sig, at, naar den ene Part, der maaffee havde Raad dertil, kunde engagere en Sagfører, kunde Vederparten, der var fattig, ikke faae Beneficium, thi, da han er fattig og ikke kan betale en Sagfører, og, da det skal være uden Omkostninger for det Offentlige, kan han ikke heller faae Beneficium; Følgen kunde altsaa blive, at, imedens den formuende Mand mødte ved en Sagfører, som han kunde honorere, og kunde bære de Omkostninger, der vare forbundne dermed, vilde Loven indeholde en Begrænsning, der vilde udelukke den fattige fra at kunne faae et lignende Forsvar. Det vilde jo vist ogsaa være fornødent, naar man vilde gaae ind paa det Slags Undersøgelser, at drøfte Spørgsmaalet om de mere og de mindre vigtige Politiesager, og at have de forskjellige Classer af Sager for Die, hvormed der forsaavidt kan være Spørgsmaal. Der er visse Slags af Politiesager, hvor der vil være meget mere Anledning dertil end i andre; men det gaaer med denne Undersøgelse, som det gaaer med mange andre, der vedrøre Retsbehandlingen i første Instants af det omhandlede Slags Sager, at Sagen foreligger ikke Thinget paa en saadan Maade, at man er istand til at kunne levere noget fuldstændigt Lov- Arbejde om denne Gjenstand, som ligger udenfor Lovens